

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamálf?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Jákup Lindenskov:

Vælfærdin verður offrað við blokkstudninginum

Tað var rættiliga áhuga-vert at hoyra Niels Paula Danielsen, landsstýris- mann í Útvarpinum hós- kvöldið.

Rættiliga skelkandi at fáa at vita í útvarpinum, at tað er yvirhøvur eingin vegur uttanum eina komp- akta blokkstudnings- skipan úr Danmark.

Hetta skal vera fram- tíðar grundarlagið undir tí meira enn 600 ára gamla rikisfelagsskapinum við Danmark.

N.P.D. segði tað vera púra vist — eingin vegur er uttanum ein 100% blokk.

Rættiliga skelkandi, tí hetta var sum eitt ekkó av tí, sum vit hava hoyrt hesar síðstu dagarnar í tinginum frá Jógvani Sundstein, Óla Breck- mann og fyri sovitt eisini Poul Michelsen.

Tað er týðiligt, at Óli Breckmann er arkitekt- urin aftanfyrri tað **ulti- matum**, sum sansynligvis nú skal vera hin **vati vott- urin** í andlitid á føroy- ingum, sum ein síðsta heilsan frá konservativa flokkinum og vinstra í Danmark.

Eitt týðiligt brot á allari vanligari politiskari fram- ferð, tá talan er um sam- ráðingar millum føroying- ar og rikisstýrið.

Fara at samráðast um nakað, sum er ein kends- gerningur frammanund- an, eitt produkt sum fø- oysku fólkatingsmenninir hava dikterað sínum flokkum á Fólkatingi?

Jógvan Sundstein hev- ur verið so púra við síðuna av sær sjálvum hesar seinastu dagarnar í ting- inum. Summir siga at hann er vorðin eitt grenj, sjálvur sigur hann, at hann grætur — so upp- østur er hann um skatta- lógaruppskotini, sum nú eru til viðgerðar á tingi, fyrri at skapa stórra javn- vág í samfelagnum.

Ei undur í, tí hann dug- ir sjálvsagt at siggja, at avgerðin millum Óla Breckmann og Schlüter vil týða, at okkara fólk- og avlamispensjonistar

verður tann partur av ein- um komandi blokki, sum kemur at kenna sviðan av einum óvilkilgum blokk- studningi úr Danmark.

Er hetta ikki ein grov diskriminasjón av donsku statsborgarunum, sum eru føroyingar, at føroy- ingar skulu fáa sína pen-

sjón alt eftir sum blokk- urin er fastfrystur, alteftir um hann bráðnar ella harðnar, alt eftir um tað er ein borgarlig stjórni ella sosialdemokratisk, meðan danskir statsborgarar annars fáa sína pensjón reguleraða eftir beinleiðis fólkatingslóg, soleiðis

sum skipanin er í dag?

Stutt sagt, vit koma at offra vælfærdina hjá okk- ara fólkapersjonistum, um sosialu útreiðslurnar allar skulu niðurfyrstast í ein kensluleysan blokk- studning úr Danmark.

Eg hevði roknað við, at nú skuldu samráðingar

vera við donsku stjórnina um framtíðar statsstud- ningsskipanina.

Ja, Óli Breckmann, væl gekst tær ikki at blanda teg í danskan politikk.

Óg væl liggur nú fyrri hjá Paula Ellefsen at kvøða gamla niðurlag sitt, »góða mamma, tað var

ikki eg» — væl hevur tú vart borgina.

Jákup Lindenskov

Er mammuløn einasta loysnin?

Eg lurtaði við stórum áhuga eftir sendingini hjá Boga Godtfred, eitt sera aktuelt mál, ikki bara fyrri tey, sum búgva í Dan- mark, men eisini fyrri fólk um alt landið. Serliga varnaðist eg familjumála- ráðharran, sum prátaði um eina samsýning til mammur fyrri at vera heima og ansa børnunum, soleiðis at øll børn kunnu fáa líka frá tí almenna, skilti eg hann rætt. Talan var um 4000 krónur fyrri hvørt barn, hetta kostar eitt barnagarðspláss tí al- menna um mánaðin — um tey heimaarbeiðandi aftrat fáa hetta, kundi familjumálaráðharrin ikki siga, neyvan. Eitt er vist, at skal ein mamma heim úr vinnu, skal hon hava minst 4000 kr. fyrri hvørt barnið, um familjan ikki

skal fara á húsagang, av tí at rentur og avdrøg skulu falla, uttan mun til um mamman er í vinnu ella ikki. Ella skal maðurin út í 16 tímar um dagin?

Fyrri mær er tann grund- leggjandi skeivleikin, at kommunurnar (landið) ongar leiguibúðir/ hús hava at bjóða ungum familjum sum eina byrjan fyrri eina rimiliga leigu. Vit eru slongd út í byggjari — lán fyrri at fáa nakað at búgva í. Um leiguibúðir vóru, kundi mamman valt at verið heima ella arbeitt hálva tí, tí figgjargliga hevði tað borið til. Sum nú er, er einki val, og trivist familjan ikki, so trivist børnini heldur ikki. Eru foreldrini ovbyrjað av arbeiði og spekulatión, ja so verða børnini eisini órolig og nervos. Tí er tað

alt umráðandi, at barna- familjur fáa eina tryggja byrjan.

Men hví skulu mammur- nar fáa lön fyrri at vera heima? Tey børn, sum hava barnagarðspláss hava framvegis tann fyrri- munin, at tey hava pláss- ið. Er ætlanin ikki at heima børn skulu hava tað gott og verða ment? Eru tað bert børn hjá úti- arbeiðandi mammum, sum skulu sleppa í barna- garð í hesum landinum? Hava heimaarbeiðandi mammur ikki tørv á um- lætting? Skulu familjur- nar ikki sjálvar sleppa at ráða/ velja, hvussu børn teirra skulu veksa upp?

Tað, ið okkum vantar, er, at politikararnir læra, at barnagarðar og ansing- armøguleikar sum heild vóru ongantíð hugsaðir til

foreldrini (parkerings- pláss), ella tí bæði vóru noygd út í átta tímar. Men harafturimót sum eitt iskoyti til heimið, eitt tilb- oð til øll børn í bý og á bygd, hálvan dag, heilan dag, um mamman arbeiðir úti ella heima. Tí eru tað ikki mammurnar, sum skulu hava lön fyrri at verða heima, men ein mið- visur sosialpolitikkur, sum skal rekast fyrri ungur familjur, soleiðis at øll børn í landinum fáa somu rættindi, og mammupeng- arnar skulu heldur invest- erast í okkara framtíð — børnini, til menning og frama, okkum øllum at gagni.

Hvat byggir eg so alt hetta á? Vit eru ein familja, tvey vaksín, mamma og pápi, trý børn úr 4 árum niður í 3 mán-

aðir. Vit hava bygt fyrri trimum árum síðan og arbeiða bæði.

Vinarliga
Súsanna Holm

FERÐSLUTRYGD

er at halda seg til loyvdu ferðina